

Sygn. akt VI Ka 8/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 lutego 2013 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Klara Łukaszewska (spr.)

Sędziowie SO Edyta Gajgał

SO Tomasz Skowron

Protokolant Anna Potaczek

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej Roberta Remiszewskiego

po rozpoznaniu w dniu 22 lutego 2013 r.

sprawy **L. O.**

oskarżonego z art. 284 § 1 kk

z powodu apelacji, wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Bolesławcu

z dnia 5 listopada 2012 r. sygn. akt IIK 899/12

I. zmienia zaskarżony wyrok wobec oskarżonego L. O. w ten sposób, że uchyla rozstrzygnięcie z pkt 2 co do obowiązku naprawienia szkody,

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,

III. zwalnia oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze obciążając nimi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

L. O. oskarżony był o to, że w marcu 2011 roku w B., przywłaszczył artykuły spożywcze w postaci różnego rodzaju lodów o łącznej wartości

9. 798, 06 zł oraz inne artykuły spożywcze o wartości nie mniejszej niż 500 zł, stanowiących przedmiot przywłaszczenia na rzecz (...)Agencji (...)w J. tytułem zabezpieczenia pożyczki nr (...)z dnia 30 listopada 2007 roku udzielonej L. O. i M. O., prowadzącym działalność gospodarczą (...)s.c., działając tym na szkodę wymienionego pokrzywdzonego.

Sąd Rejonowy w Bolesławcu wyrokiem z dnia 5 listopada 2012 roku w sprawie IIK 899/12:

1. uznał, że podejrzany L. O. dopuścił się popełnienia zarzucanego mu czynu, opisanego w części wstępnej wyroku stanowiącego przestępstwo z art. 284 § 1 kk i na podstawie art. 66 § 1 i 2 kk oraz art. 67 § 1 kk postępowanie karne wobec podejrzanego L. O. warunkowo umorzył na okres próby wynoszący 2 lata,

2. na podstawie art. 67 § 3 kk w zw. z art. 46 § 1 kk zobowiązał podejrzanego L. O. do naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonego (...)Agencji (...)w J. wysokości 48 334, 97 zł w terminie 2 lat od dnia uprawomocnienia się wyroku,

3. na podstawie art. 624 § 1 kpk zwolnił podejrzanego w całości od ponoszenia kosztów sądowych.

Apelację od powyższego wyroku złożył prokurator, który zarzucił:

- obrazę przepisów prawa materialnego artykułu 67 § 3 kodeksu karnego poprzez nałożenie na oskarżonego obowiązku naprawienia szkody w wysokości przekraczającej rozmiar rzeczywistej szkody wynikłej bezpośrednio z przestępstwa przypisanego L. O.,

- obrazę przepisów postępowania art. 415 § 4 kodeksu postępowania karnego, mającą wpływ na treść wyroku, polegającą na orzeczeniu obowiązku naprawienia szkody przez L. O., w sytuacji gdy o roszczeniu wynikającym z popełnionego przestępstwa prawomocnie orzeczono w postępowaniu przed Sądem Rejonowym w Jeleniej Górze o sygn. I Nc 3375/11.

Stawiając powyższe zarzuty skarżący domagał się zmiany zaskarżonego wyroku poprzez zmiany zaskarżonego wyroku poprzez orzeczenie na podstawie art. 67 § 3 k.k. obowiązku naprawienia szkody w kwocie 10.298,06 zł w terminie 2 lat od dnia uprawomocnienia się wyroku. Wniosek apelacji został zmodyfikowany przez Prokuratora Okręgowego na rozprawie odwoławczej w ten sposób, że domagał się on w całości uchylenia rozstrzygnięcia zawartego w punkcie 2 zaskarżonego orzeczenia.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest zasadna, a uwzględnieniu podlegał zmodyfikowany wniosek złożony przez oskarżyciela publicznego w trakcie rozprawy odwoławczej.

Mając na uwadze kierunek i granice zaskarżenia Sąd Okręgowy na wstępie stwierdza, że dokonane przez Sąd Rejonowy i niekwestionowane przez skarżącego ustalenia faktyczne co do sprawstwa i stopnia winy oskarżonego L. O. odnośnie przypisanego mu czynu, zostały poczynione prawidłowo, zgodnie ze zgromadzonym i ujawnionym w sprawie materiałem dowodowym, a ocena dowodów jest trafna i nie naruszająca zasady wyrażonej w art. 7 kpk. Sąd I instancji wskazał dowody, na których oparł w tym zakresie ustalenia faktyczne będące podstawą rozstrzygnięcia oraz należycie umotywował ocenę tych dowodów. Sąd Okręgowy, działający jako Sąd odwoławczy, jest zwolniony od obowiązku przeprowadzania szczegółowej oceny materiału dowodowego zebranego w sprawie i może poprzestać na odwołaniu się do rozważań zawartych w uzasadnieniu wyroku Sądu I instancji. Jest to możliwe albowiem uzasadnienie wyroku pierwszoinstancyjnego w pełni realizuje wymogi określone w art. 424 § 1 kpk, a sam skarżący w zakresie sprawstwa i winy oskarżonego oraz kwalifikacji prawnej przypisanego mu czynu, a także zastosowanej represji karnej ustaleń i ocen tych nie kwestionuje (por. wyrok SN z dnia 13 grudnia 2007 r. w sprawie V KK 177/07, LEX nr 354289).

Zarzuty apelacji skierowane zostały wyłącznie przeciwko rozstrzygnięciu zawartemu w punkcie 2, zaskarżonego orzeczenia. Skarżący zasadnie zarzucił Sądowi I instancji obrazę przepisu postępowania art. 415 § 5 k.p.k., która miała wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia poprzez nałożenie na L. O. na podstawie art. 67 § 3 k.k. obowiązku naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego (...)Agencję (...)w J.kwoty 48 334,97 zł w terminie dwóch lat od dnia uprawomocnienia się wyroku. Przepis art. 415 § 5 zd. 2 k.p.k. czyli tzw. klauzula antykumulacyjna ma na celu wyeliminowanie sytuacji istnienia w obrocie gospodarczym dwóch tytułów egzekucyjnych, dotyczących tej samej szkody, zwłaszcza wtedy gdy wierzyciel dysponując takim tytułem wykonawczym ma instrumenty prawne skierowania egzekucji do majątku osobistego oskarżonego. (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 30 sierpnia 2011 r. sygn. akt II AKa 295/11 Prok. i Pr.-wkl. 2012/4/37). Zakaz wynikający z art. 415 § 5 k.p.k. odnosi się natomiast do każdego określonego w ustawie przypadku orzekania karnoprawnego obowiązku naprawienia szkody, a więc również określonego w art. 67 § 3 k.k. (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23 lutego 2012 r. III KK 484/11 LEX nr 1119532).

Sytuacja taka, jak słusznie podnosi oskarżyciel publiczny, ma miejsce w niniejszej sprawie. Pokrzywdzona (...)Agencja (...)w J.wystąpiła wobec L. O.z pozwem po rozpoznaniu, którego Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze wydał prawomocny nakaz zapłaty w dniu 24 sierpnia 2011 r. sygn. akt I Nc 3375/11, co do kwoty zobowiązania z jakim oskarżony zalegał z

zapłatą w związku z udzieloną mu pożyczką tj. 38 395,32 zł. (k. 130). Nakaz zapłaty po nadaniu klauzuli wykonalności przez Sąd stanowi podstawę egzekucji przeciwko oskarżonemu. W tym stanie rzeczy wobec tożsamości podmiotowej, jak i przedmiotowej wskazanych świadczeń zawarte w tym zakresie rozstrzygnięcie w pkt. 2 części dyspozytywnej zaskarżonego wyroku podlegało uchyleniu. Zasądzona bowiem nakazem zapłaty kwota wyczerpuje całość roszczenia, należnego pokrzywdzonemu od oskarżonego (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 26 września 2012 r. sygn. akt V KK 209/12 LEX nr 1220961).

Sąd wobec stwierdzenia uchybienia, o którym mowa w art. 438 pkt. 2 k.p.k. na podstawie art. 437§1 k.p.k. należało zmienić zaskarżony wyrok jak w pkt. I., w pozostałej zaś części zaskarżony wyrok podlegał utrzymaniu w mocy jako prawidłowy. Nie jest bowiem rażąco niesprawiedliwy, ani dotknięty uchybieniami opisanymi w art. 439 § 1 k.p.k.

Natomiast o kosztach postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k. mając na uwadze sytuację materialną i osobistą oskarżonego.

AP